1e JAARGANG. No. 1. 15 APRIL 1912.

DE STER IN HET OOSTEN

DRIEMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT.

Bij het eerste Nummer.

Wij kunnen, om het eerste nummer van dit tijdschriftje bij het publiek in te leiden, met enkele woorden volstaan om onze bedoeling weer te geven. In een tijd als dezen, waarin het denkbeeld dat de wereld als het ware wordt voorbereid voor de komst van een groot Wereld-Leeraar, in zoo groeiende mate, en in verschillende kringen van geestelijk leven, ingang begint te vinden, komt het ons voor dat het zijn nut kan hebben een orgaan te vormen, hoe bescheiden dit in den aanvang ook moge wezen, waarin deze gedachte kan worden gepropageerd en dat voor allen die in deze verwachting deelen, een band van gemeenschappelijk belang kan zijn. Opzettelijk hebben wij van deze Hollandsche uitgave niet gemaakt een overzetting in onze taal van het Engelsche blaadje "the Herald of the Star", uitgegeven te Adyar, Madras onder redactie van J. Krishnamurti. Het is ons

plan, daaruit alle belangrijke mededeelingen over te nemen, echter plaatsruimte ter beschikking te houden voor stukken welke den stand der Orde van de Ster in het Oosten in Nederland en het Buitenland betreffen, en vooral gelegenheid te verschaffen aan oorspronkelijke medewerkers, waarvan wij overtuigd zijn dat zij in ons land zullen worden gevonden, uiting te geven aan hunne denkbeelden. Oorspronkelijke bijdragen voor dit tijdschrift zullen gaarne door de Redactie worden tegemoet gezien.

Verzoeke alle stukken, de Redactie betreffende, te zenden aan Mej. A. Kerdijk, Blaricum (N.-H.).

De Orde van de Ster.

Door J. KRISHNAMURTI.
Hoofd van de Orde.

De Orde van de Ster in het Oosten begon haar loopbaan onder een anderen naam; zij werd opgericht den 11en Januari 1911, door mijn waarden vriend den heer George S. Arundale, het hoofd van het Central Hindu College, die haar de Orde der Opgaande Zon noemde. Het was zijne bedoeling om diegenen zijner

leerlingen bijeen te brengen, welke geloofden in de spoedige komst van een groot Leeraar, en verlangden op de een of andere wijze te werken om Zijn komst voor te bereiden. Ik geloof niet dat hij verwachtte dat zij zich buiten de grenzen van het College zou uitbreiden.

Eenige maanden later nam Mevr. Besant, ziende dat velen in menig land gereed waren voor juist zulk een Vereeniging, de Orde in handen en maakte haar tot een wereldorganisatie, terwijl zij tevens den naam veranderde in "De Orde van de Ster in het Oosten" en mij verzocht er van aan het hoofd te staan. Het denkbeeld van de Orde is in vele landen ingeslagen en ik heb reeds verscheidene Nationaal Vertegenwoordigers moeten benoemen. Het is daarom enkelen onzer wenschelijk voorgekomen een klein tijdschrift op te richten dat als middel van gemeenschap kan dienen met onze vele Afdeelingen, zoodat ik daardoor wenken aan deze kan geven.

In dit eerste stuk wil ik slechts schrijven over zakelijke aangelegenheden, het aan andere schrijvers overlatende om raad te geven aangaande het leven en het werk van de Leden der Orde. Al wat vereischt wordt om lid te

worden is de volgende Beginselverklaring te onderteekenen:

1. Wij gelooven dat een groot Leeraar spoedig in de wereld zal verschijnen, en wij wenschen nu zoo te leven, dat wij waardig zullen zijn Hem te kennen wanneer hij komt.

2. Wij zullen daarom trachten Hem steeds in onze gedachten te houden, en al het werk dat gedurende onze dagelijksche bezigheden tot ons komt, te doen in Zijn naam en daarom naar onze grootste bekwaamheid.

3. Voor zoover onze gewone plichten zulks toelaten zullen wij iederen dag een gedeelte van onzen tijd wijden aan een bepaald werk dat helpen kan om Zijn komst voor te bereiden.

4. Wij zullen trachten Toewijding, Standvastigheid en Zachtheid de voornaamste kenmerken van ons dagelijksch leven te maken.

5. Wij zullen trachten iederen dag aan te vangen en te eindigen met een korten tijd gewijd aan het vragen van Zijn zegen op al wat wij trachten voor Hem en in Zijn naam te doen.

6. Wij beschouwen het als onzen bijzonderen plicht grootheid te erkennen en te eerbiedigen in wie deze zich ook vertoone en te trachten mede te werken, voor zoover wij zulks kunnen,

met hen die wij geestelijk onze meerderen gevoelen.

[Hier volgt een klein stuk dat uitsluitend zakelijk van aard is en de organisatie van de Orde betreft en welks inhoud aan alle leden reeds op andere wijze ter kennis is gebracht, waarom wij het hier wegens gebrek aan plaatsruimte, niet afdrukken. Red.]

Leden die eenige verdere inlichtingen wenschen of eenige wenken hebben te geven met betrekking tot het werk van de Orde, worden verzocht te schrijven aan Professor Wodehouse, den Algemeenen Secretaris, Central Hindu College, Benares City, Britsch-Indië. Mijn adres is Adyar, Madras, Britsch-Indië. Tot besluit zend ik mijn hartelijkste goede wenschen aan elk lid der Orde.

(*The Herald of the Star*, 11 Januari 1912.)

Bijeenkomst te Benares.

Den 28en December 1911 had te Benares een bijeenkomst plaats van de Orde van de Ster in het Oosten, waarop het Hoofd der Orde, J. Krishnamurti aan de nieuw-toegetredenen hunne diploma's eigenhandig uitreikte. Mevr. Besant geeft hiervan het volgende verslag:

"Ik sprak enkele openingswoorden in mijn kwaliteit van Beschermvrouw der Orde, en daarna trad Alcyone naar voren; het was bepaald dat Prof. Telang, de Nationaal Vertegenwoordiger, elk diploma zou aannemen van het lid, als deze naderde en het zou overreiken aan het Hoofd die het op zijn beurt aan het lid moest ter hand stellen. Toen de eenvoudige ceremonie aanving, veranderde plotseling de geheele atmosfeer en machtige trillingen gingen door de zaal; over de slanke jongensachtige gestalte spreidde zich een verrassende majesteit, de rij van naderende leden waren bewogen door een gemeenschappelijken aandrang en allen op hun beurt, oud en jong, mannen en vrouwen, Indiërs, Europeanen en Amerikanen, strekten, als zij hem bereikten, bevende handen uit om hunne papieren terug te nemen en bogen ter aarde voor zijn voeten om zijn zegen te ontvangen, terwijl hij, kalm en met een wonderen glimlach van welkom tot een ieder, zijn handen in zegening uitstrekte, even eenvoudig en natuurlijk alsof er niets bijzonders gebeurde. Het is hier niet de plaats om mede te deelen wat de helderzienden, die tegenwoordig waren, zagen; doch alle aanwezigen ge-

voelden de kracht van de Macht die zich openbaarde in hun midden en wisten dat zij niet slechts tegenover een Brahmaanschen jongeling stonden maar tegenover iemand die voor het oogenblik de levende tempel van den Allerheiligste was. En wij ouderen die nooit iets anders hadden verwacht dan een gewone uitreiking van diploma's, stonden verbaasd over het wondervolle schouwspel en bij het verlaten van de zaal gevoelden wij als in het oude verhaal: "Dit is niet meer of minder dan het huis Gods en dit is de poort des Hemels. Wat zal het einde zijn van een zending, aldus begonnen en aldus gewijd?"

(*The Theosophist*, Februari 1912.)

Een Gelegenheid.

Door C. W. LEADBEATER.

Wij hooren veel spreken over den vooruitgang der menschheid, en als wij de ons omgevende toestanden zeer nauwkeurig nagaan, kunnen wij wellicht bespeuren dat enkele stappen in die richting inderdaad genomen zijn. De stappen zijn evenmin zoo groot in aantal als zoo belangrijk als wij gewoonlijk met trots voorgeven, en toch zijn er enkele punten waarop wij zijn

vooruitgegaan. Er zijn nog maar weinigen die begrijpen dat de vooruitgang der menschheid inderdaad beteekent de individueele vooruitgang der enkelingen die haar samenstellen, en dat daar wij ons onder die enkelingen bevinden, deze vordering niet een vaag en algemeen ding is voor een geleerde bespreking, doch een bepaalde levende werkelijkheid waarin wij, elk van ons, deel kunnen nemen hier en thans door onszelf te verbeteren.

Dit levende feit is zoozeer uit het oog verloren voornamelijk doordat de rassen van de wereld sinds langen tijd de groote waarheid van reïncarnatie hebben vergeten; nu echter die grondstelling wederom in wijde kringen wordt aanvaard, althans door hen die eenigszins vooraan zijn in het menschelijk denken, begint men te beseffen dat zelfverbetering op groote schaal mogelijk is. Indien men u vroeg de London Bridge in één dag te bouwen, zoudt gij antwoorden dat zulks onmogelijk was en gij zoudt er geen verdere gedachte aan verspillen; doch indien gij wist dat gij den noodigen tijd hadt, zoudt gij niet weigeren een werk op één dag te doen, omdat de geheele taak niet gereed kon zijn vóór den avond.

Het doel (niet alleen voor de menschheid als geheel, maar voor elk individu) is volmaaktheid; er is een weg waarlangs dat doel bereikt kan worden, en er bestaan, en er hebben immer bestaan, gidsen om ons dien weg te wijzen — volmaakte menschen die zelf reeds het Pad hebben betreden — menschen die genaamd worden de Meesters van Wijsheid. De weg is moeilijk en inspannend en het verloop is lang en langzaam; ten eerste omdat zij die hem volgen, trachten hunne ontwikkeling te verhaasten, de evolutie van eeuwenlange tijdperken te volbrengen in een betrekkelijk korten tijd; en ten tweede omdat zulk een poging niet overeenstemt met de traagheid en zelf-overgave van de hen omringende wereld en tengevolge daarvan hij die de poging doet, zich onderscheidt van de massa en tegen een der machtige krachten in gaat werken van de overheerschende middelmaat.

Ik veronderstel dat wij allen wenschen vooruit te gaan; doch de moeilijkheden schrikken ons af — wij gevoelen behoefte aan hulp. En nu *is* er thans een bijzondere hulp verkrijgbaar — een bijzondere gelegenheid voor hen die het onderscheidingsvermogen hebben haar te zien

en den moed haar aan te grijpen. Meent niet voor een enkel oogenblik dat dit beteekent een daling van den standaard welke verwacht wordt van degenen, die zich aanbieden als leerlingen der Meesters — een verslapping van de hoedanigheden die noodzakelijk zijn; dat kan nimmer gebeuren. Er is echter in dezen tijd een uitstorting van machtige krachten, welke de bereiking gemakkelijker maakt.

Het groote Wezen dat de Leeraar der wereld en de Stichter harer godsdiensten is — Hij, die in het Oosten de Bodhisattva en in het Westen de Christus genaamd wordt — is op het punt wederom op aarde neder te dalen om ons een nieuwe voorstelling van de eeuwige waarheden te geven — ten einde alle aanhangers van bestaande godsdiensten tot elkander te brengen, die gereed zijn de wijsheid te aanvaarden en te bestudeeren, welke gelijkelijk in alles ligt en ze tot een eenheid verbindt. Ieder die bereid is de uiterlijke schil terzijde te stellen om één te worden met de kern van waarheid binnen in, zal bevinden dat er in al deze schijnbaar verschillende lichamen in werkelijkheid slechts één ziel is, en dat die ziel de eeuwige waarheid is welke de menschen

moeten bestudeeren — welke de menschen in groote mate verloren hebben, omdat zij verborgen is geweest onder de uitgebreide bekleedingen van vormen en ceremoniën, waarin zij was gehuld, zoodat de groote Leeraar moet nederdalen om haar te ontsluieren en opnieuw te verkondigen.

De wereld wordt niet aan haarzelve overgelaten in deze zaak van vooruitgang, gelijk zoovelen veronderstellen — overgelaten om te zinken of te blijven zwemmen, al naar het uitvalt, al struikelende voorwaarts te gaan of bij den weg neer te vallen. Zij, die aldus denken, verkeeren in een dwaling, voortkomende uit hun eigen beperkingen — door het feit, dat zij slechts den onderkant van het levensweb zien en daarom niet het patroon kunnen begrijpen en dan tot het niet-gerechtvaardigd besluit komen dat er geen is.

Integendeel *is* er een prachtig patroon, doch om het te zien moeten wij ons verheffen boven het gewoel van de wereld en de Goddelijke Kracht in haar werking gadeslaan. Dan zullen wij weten dat

"It maketh and unmaketh, mending all;
"What it hath wrought is better than had been;

"Slow grows the splendid pattern that it plans
"Its wistful hands between."

"Zij schept en vernietigt, alles verbeterende;
"Wat zij gewrocht heeft is beter dan wat geweest was;
"Langzaam groeit het schoone patroon dat zij
[ontwerpt
"Tusschen haar wijze vingeren."

De wereld wordt voortdurend geleid en bestuurd door volmaakte wijsheid, hoe weinig de menschen hier beneden gewoonlijk ook zien van het plan; en hij die de moeite neemt te studeeren, zal begrijpen.

Wanneer een van deze periodieke bijzondere pogingen wordt gedaan, wordt alle kracht van de verschillende afdeelingen van het wereldbestuur daarop gevestigd. Dit schept een reusachtigen stroom van kracht, gewend in een bepaalde richting; en ieder die bereid is zich stoutmoedig in dezen stroom te werpen, kan voordeel trekken van het spel dezer krachten en er een stoot in de richting van het goede pad door krijgen welken hij anders niet zou kunnen erlangen.

Wat moet hij doen om dit voorrecht te genieten? Hij moet zich beslist scharen aan de

zijde van den Heer die komen moet — aan de zijde van het goede tegenover het kwade, van onzelfzuchtigheid tegenover zelfzuchtigheid. Het werk in verband met de komst des Heeren kan worden gerangschikt in drie groepen:

1. Voorbereiding voor Zijn komst.
2. Het verleenen van dienst en bijstand aan Hem terwijl Hij op aarde is.
3. Voortzetting van Zijn werk nadat Hij ons heeft verlaten.

Voor het oogenblik moeten wij allen onze aandacht vestigen op de eerste dezer drie groepen, daar dat niet slechts het werk voor heden is maar tevens de best mogelijke voorbereiding voor de andere. Deze kan worden verdeeld in twee gedeelten — de voorbereiding van onszelven en de poging iets te doen om anderen voor te bereiden, dat Licht te zien wanneer het uitstraalt — het Licht hetwelk verlicht een iegelijk mensch komende in de wereld — het Licht dat vroeger éénmaal in de duisternis scheen en de duisternis begreep het niet.

Het is om haar leden te helpen het werk te doen van de voorbereiding van den weg des Heeren en om Zijn wegen te effenen, dat de Orde van de Ster is opgericht. Wat betreft het

gereed maken van onszelven, kunnen wij niet beter doen dan met ernstig en onophoudelijk pogen de wonderschoone leering te volgen, welke het Hoofd der Orde ons geschonken heeft in zijn boekje *Aan de Voeten van den Meester*. Laat ons daaruit leeren reeds nu te werken in den naam en in den geest van den Heer die weldra met ons zal zijn, opdat wij mogen behooren tot hen die naar Zijn komst uitzien.

Laat ons zulk een schitterende gelegenheid niet laten voorbijgaan; laat ons niet verzuimen ons gereed te maken om een nederig deel te hebben aan het wonder en de heerlijkheid van den dag die thans reeds begint te gloren. Van ons, evenals van de menschen van ouds, kan gezegd worden:

"Zalig zijn de oogen, die zien hetgeen gij ziet; want Ik zeg u, dat vele profeten en koningen hebben begeerd te zien hetgeen gij ziet, en hebben het niet gezien; en te hooren hetgeen gij hoort, en hebben het niet gehoord."

Laat ons niet behooren tot de menigte wier ooren verdoofd zijn door het geraas van de wereld, zoodat zij niet de stem kunnen hooren van den heraut van den naderenden dag; laat

ons niet blind zijn voor het licht van die dageraad, gelijk zoovelen waren toen Hij in Palestina kwam; hetzij onze groep klein of groot is, laat ons althans gereed zijn om te zien wanneer "de Opgang uit de hoogte ons bezocht heeft; om te verschijnen dengenen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods; om onze voeten te richten op den weg des vredes."

(The Herald of the Star, 11 Januari 1912).

Toespraak van Mevr. Annie Besant

gehouden op de Bijeenkomst der Orde van de Ster in het Oosten te Londen, den 12en September 1911.

"Wij hopen in deze vergadering eenige woorden ter uitlegging — en moge het zijn ter bezieling — te geven, die U zullen helpen het werk dat wij ter hand genomen hebben, gedurende het volgend jaar voort te zetten. De Orde heeft zich, zooals gij weet, zeer spoedig uitgebreid, in den korten tijd sinds hare oprichting. Uit verschillende landen van Europa zijn leden toegetreden en wij hebben nu een Nationaal Vertegenwoordiger en organiseerend Secretarissen in bijna ieder land van Europa

zoowel als in Amerika, Australië, Nieuw-Zeeland en Indië. Op deze wijze vereenigen wij een groot aantal van hen die hetzelfde geloof deelen, hoewel op andere punten hunne meeningen zeer uiteenloopend kunnen zijn. Een belangrijk ding dat ik gisteren hoorde was, dat in Spanje reeds zestig personen waren toegetreden, en ik denk dat dit zeer beduidend is in een land als Spanje, omdat het niet een van die landen was, waar verwacht werd dat zich een Orde van eenigszins mystieken aard zoo spoedig zou uitbreiden. Toen ik dus vernam dat een Spaansch broeder reeds zestig namen had opgegeven en nog meer hoopte te winnen, begreep ik dat zelfs in een land als Spanje de vooruitzichten voor de Orde zeer goed waren.

Zooals gij weet heeft deze Orde geen bindenden band, uitgenomen het gemeenschappelijk geloof in de Komst van den Grooten Leeraar. En dat geloof is bezig zich zeer ver te verspreiden, buiten den kring dergenen die er op voorbereid zijn, en die dat geloof misschien in het openbaar zullen bevestigen.

Gij kunt van tijd tot tijd bij verschillende geestelijke voorgangers opmerken dat ook zij zien dat de wereld rijp schijnt te wezen voor

de komst van den Leeraar. Zoovelen van de gedachtestroomingen worden trapsgewijze in dezelfde richting geleid, er zijn zooveel raadselen die oplossing vragen; er is zooveel onrust, zooveel rusteloosheid in de wereld dat wij ons moeten gevoelen als staande in een tijd van overgang, een van die tijden welke de wereld vroeger gekend heeft, waarin een alom verspreide verwachting de heraut blijkt te zijn voor de komst van een groot Leeraar in de wereld.

De verwachting heeft zich, naar ik meen, tot op heden meer in het Westen dan in het Oosten verbreid; niettemin hoorde ik gisteren met belangstelling van een Oostersch land waarin een gerucht liep dat de Wereld-Leeraar zooals Hij daar genoemd werd, geboren was. Waar dat gerucht ontstond, weet ik niet, maar het is belangwekkend dat in een deel van de groote Boeddhistische gemeenschap het geloof in de spoedige komst van hun Leeraar wortel schiet en verbreid wordt. Zoo vernam ik ook eenige maanden geleden uit Arabië, dat de Joden daar het denkbeeld waren toegedaan dat een groot Leeraar geboren was, omdat eenige buitengewone teekenen aan de hemelen waren waargenomen. Aldus wordt van geheel onver-

wachte zijden dit denkbeeld uitgesproken. Indien gij ons vraagt hoe wij als Theosofen het verband zouden verklaren tusschen de alomverspreide verwachting en een gebeurtenis in de physieke wereld, zou ons antwoord zijn, dat iedere groote gebeurtenis in hoogere werelden is uitgedacht, vóórdat zij zich openbaart in de daadwerkelijke physieke wereld; dat de gedachten zich terugkaatsen in het denkvermogen van hen die er vatbaar voor zijn, van allen, die wat men noemt psychisch zijn; en zelfs buiten de rij der psychisch aangelegden kan die gedachte in den vorm van een verwachting worden teruggekaatst, evenals gij om een hoek de schaduw ziet komen, die geworpen wordt door het licht er achter, waardoor gij weet dat het lichaam hetwelk de schaduw wierp, na eenige oogenblikken door U gezien zal worden. Zoo wordt in de groote wereld van gedachten een vorm uitgezonden van fijner stof dan de physieke, en deze doet de physieke wereld aan welke er dan een overeenstemmend antwoord op geeft.

Wanneer dus de gedachte aan de komst van den grooten Leeraar alom verbreid is in de onzichtbare werelden — in die welke wij astraal

noemen, de wereld tusschen de stoffelijke en de hemelsche, zoowel als in de hemelwereld zelf — doordat de groote leeraren en profeten der menschheid zulke gedachten scheppen, zullen deze gedachten in de wereld der menschen beantwoord worden in den vorm van verwachting. Gij weet dat de oude Hebreeuwsche voorstelling met betrekking tot de schepping der wereld was, dat de wereld in het mentaal heelal bestond vóór zij in de physieke wereld tot stand kwam, en deze voorstelling is overal juist. Gedachte gaat werkzaamheid vooraf, en de gedachte in het denkvermogen van velen, is van een onzichtbaar standpunt het bewijs van de komst eener gebeurtenis in de stoffelijke wereld. In waarheid brengt dus op deze wijze verwachting haar eigen verwezenlijking, en gaat de gedachte aan het komende de daadwerkelijke openbaring vooraf.

Nemen wij dus de spoedige komst van een Wereld-Leeraar aan, wat is dan het werk van dit bijzonder lichaam van menschen in verband met die komst? Ten eerste is het duidelijk, dat zij zichzelf gereed maken en verder dat zij trachten de openbare meening voor te bereiden. En waarin zal de voorbereiding van onszelf

bestaan? Het Hoofd van de Orde had gelijk toen hij sprak dat de voorbereiding in onze harten, in onze woorden en in onze daden moest zijn; dat het hart zooals hij zeide, rein en sterk moest worden: rein opdat aanschouwing mogelijk zal zijn, sterk opdat het moedig te midden van veranderende gebeurtenissen zal blijven. Dat de woorden die gesproken worden vriendelijk en zacht moeten zijn, daar alleen zij die zachte en vriendelijke woorden spreken, gereed zijn Hem te naderen, die de belichaamde zachtheid is. En onze handelingen moeten liefdevol en hulpvaardig zijn voor hen die ons omringen, geluk brengende waar wij komen. Zij die zulke harten hebben, zulke woorden spreken en zulke daden doen, zullen de menschen zijn die van nature aangetrokken zullen worden tot den Wereld-Leeraar, en die Hij dichter om Zich zal verzamelen, in hen een flauwe weerspiegeling ziende van Zijn eigen beeld.

Buiten deze groote voorbereiding zijn er eenige uiterlijke dingen waarin wij ons in een Orde als deze kunnen oefenen. Want deze Orde, een navolging van een groote Orde, bestaat in graden. En deze graden zijn duidelijk

en bepaald aangeduid. In de hoogere rangen van de Orde bevinden zich degenen die reeds de eerste van de groote Inwijdingen hebben doorgemaakt; onder hen komen onmiddellijk zij die bepaald door den een of anderen Meester als Zijn leerlingen of discipelen zijn aangenomen. Verder zij aan wie in het bijzonder gevraagd is een deel van de leiding op zich te nemen naar aanleiding van enkele eigenschappen die zij getoond hebben in meerdere mate te bezitten dan anderen. En dan zij die op hun eigen verlangen in de Orde komen, omdat zij er zich toe aangetrokken gevoelen en bereid zijn te werken. Gij vindt op deze wijze vier duidelijk bepaalde graden in deze Orde. En de waarde er van moet voor u zeer scherp omlijnd zijn, indien gij ze wenscht te benutten. Gij verklaart in een van de bepalingen te zullen trachten geestelijke grootheid te erkennen en zegt, dat gij bereid zult zijn met haar mede te werken, bereid te werken met en geleid door hen, van wie gij in uw eigen hart en met uw eigen verstand voelt dat zij geestelijk meer gevorderd zijn dan gijzelf. De noodzakelijkheid en de bereidwilligheid om samen te werken en om een oudere ziel te leeren herkennen, om-

vat een zeer belangrijk deel van uw oefening voor het werk der toekomst, want als de groote Leeraar komt, zal Hij om zich heen zijn eigen onmiddellijke Leerlingen hebben, de Meesters die met Hem in de wereld zullen komen en die in de eerste plaats zijn werk zullen uitvoeren. Verder degenen die leerlingen zijn en zoo verder trap na trap. Indien gij u gewendt naar geestelijke grootheid te zien en deze in anderen op te merken, en daarbij niet den geringsten nijd of ijverzucht te gevoelen, doch haar een vreugdevol en hartelijk welkom te geven, gereed om er mede samen te werken, gereed om te helpen dienen, bereidt gij uw hart en verstand vóór op dien grooten dienst in de toekomst, waar gij óp zult zien tegen hen die boven u staan evenals gij ook tot steun zult wezen voor hen die beneden u staan.

(Wordt vervolgd.)

BUITENLAND.

Frankrijk.

De Orde van de Ster in het Oosten werd in Frankrijk gevormd tijdens het bezoek van Mevrouw A. Besant aan Parijs in Juni 1911,

waar zij na een voordracht het doel der Orde met hare beginselverklaring bekend maakte en de namen opgaf der officieren, die zij hiervoor in Frankrijk aanstelde. Het spreekt vanzelf, dat onder deze gunstige omstandigheden (de aanwezigheid van de Beschermvrouwe en het Hoofd der Orde) de Orde reeds dadelijk bij den aanvang een groote schrede voorwaarts deed en velen zich opgaven.

Sedert is het aantal leden gestadig vooruit gegaan en tellen wij bij de 700 leden. In de voornaamste steden (Parijs, Marseilles, Toulon, Nice, Bordeaux, Algiers, Tunis, enz.) hebben zich groepen gevormd, die geregeld bijeenkomen.

Men begrijpt, dat in een land, waar gaarne wordt gespot met al wat nieuw is, en waar in sommige kringen bigotterie en orthodoxie vijandig staan tegenover bewegingen als de onze, men meer dan in Holland moeite heeft onze denkbeelden algemeen ingang te doen vinden.

L. BAYER,
Vertegenwoordigster O. S. O.
in Frankrijk.

Wat Dr. Horton zegt over Mevr. Besant's voorspelling.

HAAR ROL ALS "JOHANNES DE DOOPER."

"Mevr. Besant's voorspelling", dit was het onderwerp van de maandelijksche voordracht op Zondagavond 6 Augustus te Hampstead door den eerwaarden dr. R. F. Horton[1]) ge-

[1]) R. F. Horton, M. A., D. D., predikant in de Lyntheurst Road Congregational Church, welke hij oprichtte in 1880 toen hij nog student te Oxford was. In 1887 veroorzaakte hij groote beroering onder de "Nonconformist" Orthodoxen door zijn "Inspiration of the Bible", en als een gevolg hiervan werd zijn prediking bij gelegenheid van de najaarszitting in "Baptist Union" afgezegd. Hij is gewezen voorzitter van den National Freechurch Council en oud-voorzitter van de Congregational Union of England and Wales. Bovendien en vooral is hij een bezield zendeling die tal van werken over godsdienstige onderwerpen heeft geschreven; een man van groote beschaving en groote geestelijke kracht en thans een der leidende figuren in de Nonconformistische kerken.

Hij was lector aan de Universiteit te Oxford en ook aan de Universiteit te Yale (V.S.) 1893.

Niet alleen in Engeland, maar in geheel Europa en Amerika is de naam van Dr. Horton op theologisch gebied welbekend.

houden en de geheele toespraak was vol waardeering voor en bevatte een toelichting op de voordrachten door mevr. Besant in Juni en Juli in Queen's Hall gegeven, welke voordrachten woordelijk zijn opgenomen in "The Christian Commonwealth", vertaald in "Eenheid".

Bij het begin gaf dr. Horton alle eer aan de toespraken zelf, zoowel als aan mevr. Besant's persoonlijkheid. Hij zeide: "De voordrachten "op zichzelf waren reeds zeer belangwekkend, "maar wanneer wij daarbij in aanmerking "nemen dat zij werden uitgesproken door een "vrouw, die wij vroeger gekend hebben als een "medewerkster van Charles Bradlaugh en als "iemand die zich scheen te verzetten tegen de "Christelijke waarheden, dan verkrijgen zij "zulk een groote beteekenis dat ik meende "goed te doen, ze heden te behandelen en U "te doen hooren wat tot het geheele Christelijke "publiek werd gezegd. Het komt ons in deze "toespraken voor alsof mevr. Besant door den "weg der Theosofie tot Christus werd teruggevoerd. Ik kon mij niet weerhouden nederig "eer te bewijzen aan den verheven ernst en de "hartstochtelijke menschelijkheid van deze toespraken, in Queen's Hall gegeven: Wat ook

"de door de toehoorders meegenomen overtui-
"gingen mogen zijn en welk verschil van mee-
"ning er moge bestaan betreffende de grond-
"slagen der verklaringen of over de gemaakte
"verklaringen zelf, zoo kan ik mij niet voorstellen
"dat iemand naar deze toespraken luisterde
"zonder zich beter te voelen door de aanraking
"van dit oprechte, liefhebbende en edele vrou-
"wenhart."

Dr. Horton erkende dat Mevr. Besant's bespiegelingen over het verloren Atlantis en Lemurië en haar voorspellingen over een nieuw menschen-type dat thans werkelijk in de Vereenigde Staten verschijnt, berusten "op lijnen van denken of feiten die geheel voor mij verborgen liggen". Maar hij vestigde de aandacht op het hoogtepunt der voorspellingen waar deze spreken over de komst van een groot WereldLeeraar. "Mevr. Besant verklaarde dat
"in de naaste toekomst andermaal een groot
"Wereld-Leeraar zal verschijnen en dat Hij in
"staat zal wezen de ontelbare godsdiensten van
"het menschdom tot één te verbinden en een
"tijdperk van vrede en welwillendheid onder
"de menschen in te luiden. Door deze voor-
"spelling van de komst van een groot Wereld-

"Leeraar schijnt zij, bijna onbewust, de rol van "Johannes den Dooper te spelen. Zij neemt "de taak op zich die vroeger werd aanvaard "door dien profeet uit de wildernis en verklaart "dat de tijd gekomen is".

Dr. Horton sprak hiervan als van een "zeer belangwekkende voorspelling die een onmiskenbaren indruk maakte". "Nu mogen sommigen onzer beweren", vervolgde hij, "dat de "Christelijke kerk dit altijd geloofd heeft en "dat niemand het Nieuwe Testament zorg-"vuldig leest zonder dit te verwachten, deze "wederkomst van den Heer. Daarom kan men "de vraag stellen waarom wij zulk een gewicht "hechten aan de uiting van deze profetie door "mevr. Besant en waarom ik dit aan u voorleg "omdat het door haar werd gezegd en niet "omdat het in de Schrift staat? Welnu, het "antwoord op deze vraag is natuurlijk dit: Het "feit wordt zoo belangwekkend voor ons, juist "omdat het wordt verkondigd door iemand die "niet in 't Christendom geloofde, want zij brak "daarmeê en volgde een andere richting van "onderzoek en redeneering en houdt zich bezig "met een andere reeks van psychische feiten; "en toch kwam zij bij 't volgen van die schijn-

"baar tegengestelde lijn juist op 't zelfde punt "aan, dat ons in 't begin was gegeven. Wanneer "de Christelijke prediker verkondigt dat Chris- "tus weder zal komen, luistert de wereld niet "naar hem of vat dit op als preektaal, maar "wanneer iemand als zij, die zich als 't ware "tegenover het Christelijk geloof heeft gesteld, "met evenveel vertrouwen als hartstochtelijke "overtuiging zegt dat Hij terugkomt, dan wordt "de wereld bijna gedwongen tot luisteren. Dat "juist zij de voorbode is van die komst, is in "ieder opzicht opmerkelijk en alleen hierdoor "te verklaren dat ieder die de loopbaan dezer "vrouw heeft gadegeslagen, getroffen moet "worden door 't volgende: dat zij van 't begin "tot 't einde door een buitengewone oprechtheid "werd gedreven, zoowel als door den wil om "alle consequenties van haar zoeken naar de "waarheid te aanvaarden. Het is zeer begrij- "pelijk dat aan zoo iemand de mededeeling "van de komst van den Heer werd gegeven, "iemand, vast besloten om de waarheid te "vinden en haar te verkondigen. Voor mij is "het bovendien opmerkelijk dat deze bewering "juist thans in Londen werd gegeven, omdat "zooals velen uwer weten, de geheele heden-

"daagsche geleerde wereld die zich bezighoudt "met kritiek op het Nieuwe Testament, er "zeer toe overhelt om deze in de Openbaring "voorspelde terugkomst te beschouwen als het "voornaamste leerstuk van Christus. Deze ge- "leerde verkondiging is opgevat als een min- "achting van de leer der Schrift en het is waar "dat zij somtijds is uitgesproken ten bate van "het ongeloof; maar als ik mij niet vergis kan "deze richting, waarmede Schweitzer ons thans "vertrouwd heeft gemaakt, een der meest licht- "gevende lijnen van denken blijken te zijn, "welke ooit voor het theologische onderzoek "gevolgd werden; het kan wederom waar "blijken dat Christus toen Hij eertijds tot ons "kwam allen nadruk legde op 't feit van Zijn "wederkomst, dat Hij de wereld verliet om in "de wereld terug te komen en dat alle vizioe- "nen in de Openbaring, waarvan verondersteld "wordt dat zij in de H. Schrift zijn binnenge- "slopen, in waarheid zijn de uitkomst van Zijn "eigen leer en het noodzakelijke gevolg van "Zijn eerste komst en dat van Christus dit ééne "zeker waar is dat Hij weder zal komen en dat "allen Hem zullen zien".

De verdere inhoud van dr. Horton's toe-

spraak was er aan gewijd om kracht bij te zetten aan mevr. Besant's opwekking, welke zij met haar profetie uitsprak — dat men zich zoude gereed maken om den grooten Wereld-Leeraar tegemoet te treden, opdat men niet sta te midden van hen die onzen Heer en Meester niet herkennen, wanneer Hij wederom verschijnt. De bezitters moeten niet alleen hun rijkdom, maar ook hun kennis, schoonheid en belangen deelen met de armen; zij moeten den toestand waarin de groote massa van 't volk lijdt en sterft niet langer dulden, Alleen door een leven van liefde te leiden zullen wij in staat zijn den Heer van Liefde te herkennen wanneer hij komt.

Hij ging heen om weder te komen.

"Hij zal terugkomen en bezitnemen. Het "doel waarvoor Hij in 't begin kwam, zal dan "vervuld worden. De toen uitgesproken waar-"heid zal bij Zijn terugkomst worden begrepen; "gezegend zij die in afwachting zijn van Zijn "komst. Is er een waardiger gedragsregel, een "edeler loutering van hart en leven dan dit: "dat wij Hem elken dag verwachten: dat ons "geheele leven wordt vervuld van ernstige, "vreugdevolle verwachting van Christus' we-

"derkomst; dat wij elken dag onze gedachten "verzamelen in het licht van Zijn terugkomst: "dat wij elken morgen in de wereld uitgaan "alsof Hij dien dag zal komen? Als wij elken "dag met iedereen dien wij ontmoeten handelde "in 't licht van Zijn terugkeer en elk oogenblik "bedachten dat Hij kan komen, dan zou ons "gedrag onberispelijk zijn."

Dr. Horton haalde met veel instemming de principen van "de Orde van de Ster in het Oosten" aan, die mevr. Besant heeft gesticht om een groep menschen samen te brengen die bereid zijn den Wereld-Leeraar wanneer Hij verschijnt, te verwelkomen en te gehoorzamen.

Stand der Orde in Nederland.

Gaarne voldoe ik aan het verzoek der Redactie, in dit tijdschrift zoo geregeld mogelijk telkenmale een verslag van den stand der Orde in ons land te geven en tevens het tijdschrift te benutten om mededeelingen te doen die van belang zijn voor "de Orde van de Ster in het Oosten". De Orde ving haar werk hier te lande aan omstreeks Aug. 1911 en hoewel zeer langzaam groeiende, is het aantal leden — dat kort geleden grooter was, maar wederom verminderde door overschrijving naar de inmiddels gevormde zelfstandige Ned.-Indische Afdeeling — gestegen tot ± 450 leden, die verdeeld zijn over een groot aantal plaatsen. In steden waar vele leden

wonen, zijn een of meer secretarissen aangesteld en zijn de leden in groepen vereenigd die onder leiding van een hunner samenkomen. Vooral de groep te Utrecht is zéér werkzaam.

In het najaar van 1911 had een vergadering plaats te Utrecht, waar de organisatie en indeeling werd uiteengezet.

Tijdens het bezoek van Mevr. Besant hier te lande had eene bijeenkomst plaats te Utrecht onder haar voorzitterschap, waar ook het Hoofd van de Orde aanwezig was. Zoodra de vergunning daartoe verleend is, zal het daar medegedeelde geheel of gedeeltelijk in dit tijdschrift worden opgenomen.

Van de brochure van Prof. Wodehouse werden 1000 exx. gratis verspreid. Een nieuwe druk van 3000 exx. is thans verschenen, en exx. hiervan zijn verkrijgbaar gesteld bij de secretarissen. Aan 150 dag- en weekbladen werd deze brochure met beginselverklaring ter bespreking gezonden. Een paar bladen namen deze brochure reeds in haar geheel over. Wij vertrouwen dat elk lid het zijne er toe zal bijdragen om deze brochure in zéér ruimen kring te verspreiden, daar het duidelijk is dat er in ons land duizenden lieden zijn die voor de beginselen der Orde zullen gevoelen, doch met het bestaan er van niet bekend zijn. Het verspreiden der brochure, der beginselverklaring, het dragen van het insigne, het gebruiken van het gezegelde postpapier kunnen aanleiding zijn dat men met iemand in aanraking komt, die gaarne tot onze Orde wil toetreden.

Gaarne worden door den org. secr. alle voorstellen ingewacht die vruchtbaar werk voor de Orde beoogen.

De beschikbare ruimte noopt mij ditmaal met dit zeer korte verslag te volstaan.

H. J. VAN GINKEL.

ALCYONE